

ΕΚΚΛΗΣΙΑ

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΤΟΣ Β'

15 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ

ΑΡΙΘ. 25

Ο ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΣΜΟΣ ΕΙΝΕ ΠΛΕΟΝ ΑΝΕΠΑΡΚΗΣ ;

Υπάρχουν άνθρωποι, αποφαινόμενοι μετά σοβαρότητος, ότι ο Χριστιανισμός δὲν εἶναι πλέον ἐπαρκὴς διὰ τὴν ἀνθρωπότητα. Καὶ ἀκούουν τις τὴν δῆλωσιν τῶν ταύτην, νομίζει, ὅτι κατέχουν καὶ τι πολὺ τοῦ Χριστιανισμοῦ ἀνώτερον, ὑψηλότερον, καλύτερον καὶ τελειότερον καὶ ἀνυπομονοῦν νὰ τὸ ἴδουν ἀντικαθιστῶν τὴν ἀτελῆ πλέον τάχα καταστάσαν θρησκείαν τοῦ Χριστοῦ.

Καὶ ὅμως, ἐὰν ἐρωτηθῶσι : τί ἔχετε, τέλος πάντων, νὰ θέσετε εἰς τὴν θέσιν τῆς Χριστιανικῆς θρησκείας, δὲν θὰ εἶνε εἰς θέσιν νὰ ἀπαντήσουν, διότι πράγματι δι' οὐδενὸς δύνανται νὰ τὴν ἀντικαταστήσουν. Διότι ὁ κύριός τῶν σκοπὸς δὲν εἶνε ἢ μὴ ἱκανοποίησις ἐκ τοῦ ὑπάρχοντος καὶ ἢ ἀντικατάστασις τοῦ διὰ καλύτερου δῆθεν, ἀλλ' ἀπλοῦστατα ἢ κατάρρησις καὶ ἢ κατάρρησις καὶ ὁ ἐξαφανισμὸς τοῦ ὑφισταμένου καλοῦ. Ἡ πρόθεσις τῶν εἶνε νὰ ἐξαιλείψουν τὰς θρησκευτικὰς πεποιθήσεις, νὰ σχίσουν τὸ Εὐαγγέλιον, νὰ ἐξορίσουν ἀπὸ τὰ σχολεῖα τὴν θρησκευτικὴν διδασκαλίαν καὶ μόρφωσιν, νὰ ἐπιβάλουν σιγὴν εἰς τὸν ἄμβωνα.

Ἄλλὰ τοῦτο εἶναι ἔργον ἀρνήσεως καὶ καταστροφῆς, δὲν εἶναι ἔργον θέσεως καὶ οἰκοδομῆς. Διότι θὰ ἠδύνατό τις νὰ τοῖς εἴπη : Καὶ νομίζετε, ἂν σχίσετε τὸ Εὐαγγέλιον, ὅτι θὰ δυνηθῇ ἡ ἀνθρωπότης νὰ ζῆσιν μὲ μόναν τὰς εἰρωνικὰς ἀρνήσεις τῶν Βολταίρων καὶ τῶν Ρενάν ; Ἐὰν θραύσετε τὸν Σταυρόν, τί θὰ δώσετε εἰς τοὺς ὀδυνωμένους καὶ θλιβομένους καὶ πένθοντας ; Ἐὰν ἐξορίσετε ἀπὸ τὰ σχολεῖα τὴν θρησκευτικὴν διδασκαλίαν, πόθεν θὰ ἀρυσθῆτε τὸ κῦρος τῆς ἀρετῆς καὶ τὴν ἐπιβολὴν τοῦ καθήκοντος, ποῖος δὲ θὰ ἐξυψώσῃ τὴν ψυχὴν σας, θὰ σᾶς ἐμψυχώσῃ, θὰ σᾶς μεταγγίσῃ παρηγορίαν καὶ χαρὰν καὶ ἐλπίδα καὶ παραμυθίαν, ἐὰν φιμώσετε τὸν ἄμβωνα ;

Ἐξεδιώξατε τὴν θρησκείαν. Καί, διὰ νὰ οἰκοδομήσετε τάχα εἰς τὴν χρευσάσαν θέσιν τῆς καὶ τι

ὑψηλότερον καὶ καλύτερον, τὴν ἀντικαθιστᾶτε μὲ τὴν...ἀνάγνωσιν, τὴν γραφὴν καὶ τὴν ἀρίθμησην. Ἄλλὰ δὲν πιστεύομεν ὅτι σοβαρῶς παραδέχεσθε, ὅτι τὰ τέκνα σας δι' αὐτῶν θὰ γείνουν τιμώτερα καὶ γενναιοφρονέστερα.

Ἄλλ' ἐθέσατε εἰς τὴν θέσιν τῆς τὰ Γράμματα, τὰς Ἐπιστήμας καὶ τὰς Τέχνας. Ματαίᾳ ἀπόπειρα. Ὅλα αὐτὰ, χωρὶς γνώμονα καὶ σκοπὸν ἠθικόν, εἶναι ἢ λαμπρὰ ἀνωφελῆ πράγματα, ἢ μέσα πρὸς περισσότεραν διαφθοράν. Μήπως θὰ τὴν ὑποκαταστήσετε διὰ νόμων ; Ἄλλὰ νόμοι, μὴ βασιζόμενοι ἐπὶ τῶν ἀρχῶν τῶν Χριστιανικῶν καὶ μὴ ἐκφράζοντες χριστιανικὸν πνεῦμα, σαρῶνονται ἀπὸ τὰς νομοθεσίας μεθ' ὅσης εὐκολίας καὶ ἢ κόνης ὑπὸ τοῦ ἀνέμου.

Ἴδου ὅμως ὅτι ἀκούομεν, ὅτι δι' ἄλλων πολὺ ὑψηλοτέρων ἀξιοῦν ν' ἀντικαταστήσουν τὴν Χριστιανικὴν θρησκείαν θὰ θέσωμεν—λέγουν—εἰς τὴν θέσιν τῆς τὸν ὀρθὸν λόγον καὶ τὴν συνείδησιν, τὴν δικαιοσύνην καὶ τὴν ἀλληλεγγύην, τὴν ἐλευθερίαν, τὴν ἰσότητά καὶ τὴν ἀδελφοσύνην, τὸν ἀνθρωπισμὸν καὶ τὰ δίκαια τοῦ ἀνθρώπου, τὴν εἰρήνην, τὴν τάξιν καὶ τὴν κοινωνικὴν πρόοδον.

Ἄλλ' ὅλα ταῦτα εἶνε, κύριοι, λέξεις κεναί, ὅταν δὲν ἔχουν χριστιανικὸν τὸ περιεχόμενον ἢ τὸ πνεῦμα· ἐὰν δὲ τὸ ἔχουν, τότε ἀπατάτε τὸν ἑαυτὸν σας, ἴσως δὲ καὶ μερικὸς ἀμαθεῖς, νομίζοντες ὅτι εἶνε ἰδική σας ἀνακάλυψις ὅτι αὐτὸς ὁ Χριστιανισμὸς ἐδωροφόρησεν εἰς τὴν ἀνθρωπότητα. Διότι ὅλα ταῦτα τὰ ὑψηλὰ ἀγαθὰ, διὰ τῶν ὁποίων σκέπτεσθε ν' ἀντικαταστήσετε τὴν θρησκείαν, δὲν εὐρίσκονται ὅπου ὁ Χριστιανισμὸς δὲν ὑπάρχει· εἶνε καρπὸς τῆς Χριστιανικῆς θρησκείας καὶ παράγονται μόνον ὅπου εἶνε ἐρριζωμένον τοῦ Χριστιανισμοῦ τὸ καρποφορώτατον δένδρον. Ἡ πραγματικὴ δικαιοσύνη, ἢ ἰσότης καὶ ἢ ἀδελφότης εἶναι ἀρεταὶ χριστιανικαὶ καὶ κηρύγματα Χριστιανικά, διαποτίσασαι ὄχι μόνον ὅλας τὰς Χριστιανικὰς νομοθεσίας, ἀλλὰ καὶ τὰς τῶν μὴ Χριστιανικῶν λαῶν ἔτι. Τὰ δίκαια τοῦ ἀνθρώπου τὰ ἀνεγνώρισε, τὰ ἀπεκάλυψε καὶ τὰ ἀνεκήρυξε πρῶτος ὁ Χριστιανισμὸς, καὶ μόνον ἀπὸ αὐτὸν ὁ ἀνθρώπος

ἔμαθε τὴν ἀξίαν καὶ τὴν τιμὴν του. Οὐδὲ δύναται νὰ ὑπάρξῃ εἰρήνη καὶ τάξις καὶ κοινωνικὴ εὐτυχία ἔξω καὶ μακρὰν τῆς ἰδέας τῆς Χριστιανικῆς ἀγάπης, ἢ ὁποῖα ἐπεκτείνεται καὶ εἰς αὐτοὺς ἀκόμη τοὺς ἐχθρούς.

Θέλετε νὰ ἐκθρονίσετε τὸν Χριστόν. Ἄλλ' εὕρετε πρῶτον ὑψηλότερον καὶ ἰδανικώτερον ἀπὸ αὐτόν, καὶ κατόπιν ἐπιχειρήσατε. Ποῦ εἶνε αἱ μεγαλύτεραι ἀρεταί, τὰ ἀγνόταρα ἤθη, τὸ ὑψηλότερον κῦρος, τὰ ὁποῖα πρέπει νὰ θέσετε εἰς τὸν τόπον τῶν καρπῶν τοῦ Χριστιανισμοῦ; Ἄλλὰ συνελάβετε μὴπως, ἔστω καὶ κατὰ διάνοιαν, καὶ αὐτὸ τὸ ἑκατομμυριοστόν τοῦ ἀγαθοῦ, τοῦ ὁποῦ προέξενος ἐγένετο ἐπὶ τῆς γῆς ὁ Χριστός, διὰ νὰ ἰδιοποιηθῆτε τὸ δικαίωμα νὰ σταματήσετε τὸ ὄλον τῆς θρησκείας του ἔργον, καὶ νὰ τὸ κηρύξετε ἔκπτωτον, καθ' ἣν στιγμὴν οὐδὲν ἀπολύτως ἔχετε νὰ προσφέρετε; Ἄλλὰ σκεφθῆτε μὴπως τὸ καλύτερον, τὸ ὁποῖον ἔχετε νὰ πράξετε, εἶνε νὰ γονυπετήσετε πρὸ τοῦ Σταυροῦ τοῦ Χριστοῦ, ὡς γονυπετοῦν τὰ ἑκατομμύρια τῶν ἀνθρώπων, οἱ ὁποῖοι τὸν λατρεύουν διότι ἐγεύθησαν καὶ γεύονται μὲ εὐγνωμοσύνην τοὺς τόσον ἱκανοποιητικούς διὰ τὴν ἀνθρωπίνην ψυχὴν καρπούς τῆς θρησκείας του.

ΗΘΙΚΟΠΟΙΕΙ Η ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ ;

6. Ἀλήθεια τοῦ ζητήματος

Ὅπως ἡ προσωρινὴ ἀνατροπὴ αἰωνίων ἀληθειῶν μὲ εὐλογοφανῆ ἐπιχειρήματα ἠνάγκασε τοὺς γνησίους ἐπιστήμονας βαθύτερον νὰ ἐξετάσωσι τὰ ζητήματα καὶ νὰ κατοχυρώσωσι ταῦτα μὲ ἀδιαφιλονέκητα πορίσματα τῆς ἐπιστήμης, οὕτω συνέβη καὶ ἐνταῦθα. Εἶπον οἱ ἀπαισιόδοξοι, καὶ ἐκεῖνοι, οἱ ὁποῖοι θέλουσι νὰ μετριάσωσι τὴν κακὴν ἐντύπωσιν τοῦ ἐκτεθηλυμένου βίου των, ὅτι ὠδηγήθημεν εἰς τὸ κακὸν χωρὶς νὰ τὸ θέλωμεν· «καὶ ἡμεῖς καλὰ—καλὰ δὲν τὸ ἐννοήσαμεν». Διεπράξαμεν, διΐσχυρίζονται, τὸ ἔγκλημα, διότι αὐτὴ ἦτο ἡ ἰδιοσυγκρασία μας· καὶ ἦτο τοιαύτη, διότι αὐτὴν ἐκληροδότησαν εἰς ἡμᾶς οἱ γονεῖς μας, οἱ προπάτορές μας.

Πρὸς ἐξακριβωσιν τῆς ἀληθείας, ἐὰν εἶνε παντοδύναμος ἡ «κληρονομικότης», ὅτι, δηλαδή, ὅπως ἐπλάσθη κανεὶς δὲν δύναται νὰ διορθωθῆ, ἄνδρες τὰ πρῶτα φέροντες ἐν τῇ ἐπιστήμῃ ἀπέδειξαν τὰ ἑξῆς: Ναι, ἡ κληρονομικότης καὶ εἰς τὸν σωματικὸν βίον καὶ εἰς τὸν ψυχικὸν ἔχει ἐπιρροήν. Σωματικῶς γονεῖς φθισικοὶ ἢ ἀλκοολικοὶ δύνανται νὰ προδιαθέσωσι τὰ σώματα τῶν τέκνων εἰς φθίσιν καὶ ἀλκοολισμόν. Λέγομεν νὰ τὰ προδιαθέσωσιν, οὐχὶ ὅμως νὰ γίνωσι ταῦτα τελείως φθισικά, διότι ἐπιμελῆς περιποίησις

καὶ δίαιτα δύναται ἢ νὰ παραπέμψῃ τὴν ἐκδήλωσιν εἰς μακρὸν καιρὸν, ἢ νὰ ματαιώσῃ ταύτην ὀλοτελῶς.

Ἄκριβῶς τοῦτο συμβαίνει καὶ εἰς τὴν ψυχὴν. Οἱ γονεῖς καὶ οἱ προπάτορες ἡμῶν κληροδοτοῦσι κλίσεις ἢ προδιαθέσεις. Τὶ δὲ σημαίνει προδιαθέσεις; Σπέρματα καλοῦ ἢ κακοῦ, ὅχι τέλεια, ἀλλὰ μόνις δυνάμενα νὰ ἀναπτυχθῶσι. Δὲν εἶναι, μὲ ἄλλους λόγους, αἱ ἰδιότητες τοῦ καλοῦ ἢ τοῦ κακοῦ ἐν τελείᾳ διαμορφώσει. Καί, ὅπως ὁ ἐσπαρμένος σπόρος, ἐὰν τὸν εὐνοήσωσι κατάλληλος βροχὴ καὶ ἥλιος, δύναται νὰ ἀναπτυχθῆ, τοῦναντίον δέ, ἐὰν δὲν βρέξῃ, ἢ ὁ ἥλιος εἰς τὸν πρόποντα καιρὸν δὲν ἐξαποστείλῃ τὰς ἀκτῖνάς του, εἶναι προωρισμένος νὰ μαρανθῆ, οὕτω περίπου συμβαίνει καὶ ἐνταῦθα. Αἱ καλαὶ διαθέσεις, διὰ τῆς συνεχοῦς καὶ ἐπιμελοῦς διδασκαλίας, δύνανται νὰ ἀναζωογονηθῶσι καὶ νὰ προαχθῶσι, καὶ ὁ ἔχων ταύτας νὰ γίνῃ ἐνάρετος. Ἡ συμπάθεια, κατ' ἀρχὰς πρὸς τὰ ζῶα, δύναται, διὰ καταλλήλου προσπαθείας τοῦ διδάσκοντος, νὰ ἐξελιχθῆ εἰς τὸ ἄτομον, εἰς πλουσιοπάροχον ἐλεημοσύνην. Ἐὰν ὅμως αὐτὴν τὴν ἀπλὴν συμπάθειαν τὴν ἀφήσωμεν, βεβαίως θὰ ἀυξήθῃ, ἀλλὰ θὰ εἶναι μίαν κλίσις ἄλογος, ἢ ὁποῖα ἴσως καὶ νὰ βλάβῃ καὶ τὸν ἔχοντα καὶ τὸν λαμβάνοντα. Διότι ὁ συμπαθὼν ἀπλῶς θὰ δώσῃ εὐθύς εἰς τὸν τυχόντα, καὶ εἰς τὸν ὀκνηρὸν καὶ εἰς τὸν μέθυσον, καὶ οὕτω ἡ καλωσύνη αὕτη θὰ ἀποβῆ ἄλογος ἀρετὴ.

Ἀντιθέτως, ἄς λάβωμεν σπέρμα κακίας, π.χ. τὸ νὰ παίξῃ μὲ χρήματα τὸ παιδίον. Βεβαίως κατ' ἀρχὰς δὲν φαίνεται σοβαρὸν τὸ πρᾶγμα· κατόπιν ὅμως ἔχει σοβαρωτάτας συνεπειάς. Κατ' ἀρχὰς παίξει χάριν τέρψεως, κατόπιν κυριεύεται καὶ θέλει διαρκῶς νὰ παίξῃ. Δὲν ἔχει; ψευδόμενον τότε ζητεῖ χρήματα παρὰ τοῦ πατρὸς του, μὲ τὴν πρόφασιν ὅτι θέλει νὰ ἀγοράσῃ τετράδια, ἢ μολυβδοκόνδυλα, πράγματι ὅμως διὰ νὰ παίξῃ. Μετὰ ταῦτα κρυφίως κλέπτει χρήματα ἐκ τοῦ πορτοφολίου τοῦ πατρὸς, καὶ τὴν πρώτην πρᾶξιν ἐπακολουθεῖ καὶ δευτέρα καὶ τρίτη, ὅποτε πλέον γίνεται πάθος. Δὲν εἶνε δὲ καθόλου κατόπιν παράδοξον νὰ χάσῃ κολοσιαιάν περιουσίαν εἰς τὴν χαρτοπαιξίαν. Πῶς διεμορφώθη ὁ μανιώδης αὐτὸς χαρτοπαίκτης; Ἐκ τῆς ἀνοχῆς καὶ τῆς ἀμελείας τῶν γονέων του. Ἐνῶ, ἐὰν ἀπὸ τὰ πρῶτα κρούσματα τῆς τάσεως πρὸς χαρτοπαιξίαν ἐπήρχετο ἀντίδρασις, δὲν θὰ ἐφθάνεν εἰς τὴν θέσιν ταύτην. Ἐὰν οἱ γονεῖς ἄφινον ὀλίγον τὰς διασκεδάσεις καὶ τὰς ἐπισκέψεις καὶ εἰς ὄρισμένας ὥρας παρετήρουν τὰς τάσεις τῶν τέκνων καὶ ἐπολέμουν αὐτὰς καταλλήλως, ἀσφαλῶς θὰ ἐμαραινέτο ἡ προδιάθεσις. Εἶναι

ἀληθές ὅτι ἡ ζωηρὰ προδιάθεσις παρουσιάζεται πολ-
λάκις μὲ δύναμιν. Ἄλλ' ἐὰν καὶ οἱ γονεῖς ἐπέμενον
μὲ ἰσχύϊν, παρηκολούθουν τὰς τέρφεις τοῦ παιδός,
καὶ ἔστρεφον ταύτας εἰς ἄλλας ἀθώας καὶ τερπνὰς
ἐνασχολήσεις, ἀφεύκτως τὸ παιδίον ὄχι μόνον μανιώ-
δης χαρτοπαίκτης δὲν θὰ ἐγένετο, ἀλλὰ καὶ ἐνθου-
σιώδης ὑποστηρικτῆς τοῦ καλοῦ θὰ ἀπέβαινε. Ἡ
ὁρμὴ πρὸς τὸ κακὸν θὰ διηυθύνετο εἰς ὁρμὴν πρὸς
τὸ καλόν. Εἶναι δὲ πλέον ἀποδεδειγμένον εἰς τὴν
Ἱατρικὴν ἐπιστήμην, ὅτι ὅταν τις χάσῃ μίαν τῶν
αἰσθησέων του, ὅπως, ἐπὶ παραδείγματι, τὴν ὄρασιν,
γίνεται εὐπαθέστερος ἢ πρότερον εἰς ἄλλην αἰσθη-
σιν, ὅπως εἰς τὴν ἀφῆν. Εἶναι γνωστὸν δὲ ἐπίσης
ὅτι, ὅταν ἐν μέλος τοῦ σώματος τὸ ἀφήσωμεν ἐν
ἀχρηστίᾳ ἐπὶ σειρὰν ἐτῶν, γίνεται ἀτροφικόν, καί,
ἐπὶ τέλους, δὲν δύναται νὰ κάμῃ τὴν ἐνέργειαν, διὰ
τὴν ὁποίαν ἔχει προορισθῆ ὑπὸ τῆς φύσεως. Μερικοὶ
ἐργάζονται, ὄχι, ὅπως συνήθως, μὲ τὴν δεξιὰν χεῖρα,
ἀλλὰ μὲ τὴν ἀριστεράν. Ὑπάρχουν ἐπίσης ἄνθρω-
ποι (ὅπως συνέβη πρὸ ἐτῶν εἰς τὸ Λονδίον, ἐνθα
συνέστη σύλλογος) οἱ ὅποιοι ἐσυνήθισαν νὰ μετα-
χειρίζονται εἰς τὰς λεπτὰς ἐργασίας, ὅπως ἡ ὄραπι-
κὴ καὶ ἡ γραφὴ, καὶ τὰς δύο χεῖρας. Ἡ αὐτὴ δὲ
περίπου ἀναλογία ἢ ὑπάρχουσα ἐπὶ τῶν σωματικῶν
ἐνεργειῶν ἐπιδρᾷ καὶ εἰς τὰς ψυχικὰς λειτουργίας.
Ἐξ ἄλλου μεγάλως ἐπιδρᾷ καὶ ἡ ἐπιβολή, εἴτε τοῦ
γονέως, εἴτε τοῦ διδασκάλου, εἴτε ἄλλου ἐναρέτου
ἀνδρός.

Ἔστω λοιπὸν ὑπὸ τῆς ἐπιστήμης καὶ τῆς πείρας
εἶναι ἀναντίλεκτον πλέον γεγονός, ὅτι ἡ διδασκαλία
ἠθικοποιεῖ. Ἄλλως τε ἡ θεωρία τῆς κληρονομικότη-
τος, κατὰ βάθος ἐξεταζομένη, εἶναι ὑπὲρ τῆς ὀφει-
λείας τῆς διδασκαλίας, ὑπὸ τὴν ἐποψιν τῆς *προσαρ-
μογῆς*. Διότι, ἔστω, δὲν ἐπετύχομεν τελείαν τὴν πρό-
οδον τοῦ καλοῦ, οὐδὲ τὴν νέκρωσιν τῆς κακίας. Ναι.
Ἄλλ' ὅμως ἐκαλυτερεύσαμεν ὁπωσδήποτε τὴν ἠθικὴν
κατάστασιν τοῦ ἀτόμου. Αὕτη βεβαίως θὰ κληρονο-
μηθῇ εἰς τὴν νέαν γενεάν, καὶ ἐπομένως ἡ νέα γενεὰ
θὰ εἶναι καλυτέρα τῆς πρώτης. Καὶ ἐὰν πάλιν ἐπι-
μεληθῶμεν, ἢ τρίτη γενεὰ θὰ εἶναι καλυτέρα τῆς
δευτέρας καὶ οὕτω καθ' ἑξῆς. Ἐπομένως, ὁλοὴν ἡ
ἀνθρωπότης θὰ καλυτερεύῃ. Ἔστω ἡ θεωρία τῆς
κληρονομικότητος, ἐὰν εἶναι ἀληθής, συντελεῖ διὰ τῆς
διδασκαλίας τὰ μέγιστα εἰς τὴν ἠθικοποίησιν τῆς
κοινωνίας..

Σ. Γ. Α.

ΚΥΡΙΑΚΟΔΡΟΜΙΟΝ ΜΗΝΟΣ ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ

16	{	Ἀποστ. Ἀγ. Ματθαίου, (Α' Κορ. 4,9—16).	
		Εὐαγγ. Ἀγίου Ματθαίου. (Ματθ. 9,9—13).	
		Ἐωθινὸν ΙΑ'	Ἦχος πλ. Α'
23	{	Ἀποστ. ΚΓ' Κυρ. Ἀδελ. ὁ Θεὸς πλούσιος ὢν... (Ἐφεσ. 2,4—10).	
		Εὐαγγ. Θ' Κυρ. Εἶπεν ὁ Κ. Ἀνθρώπου τινὸς πλουσίου	
		Ἐωθινὸν Α'	Ἦχος πλ.
30	{	Ἀποστ. Ἀγίου Ἀνδρέου (Α' Κορ. 4,9—15).	
		Εὐαγγ. Ἀγίου Ἀνδρέου (Ἰωάνν. 1,35—52).	
		Ἐωθινὸν Β'	Ἦχος Βαρυς

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΩΝ ΣΤΗΛΗ

§§ Ἀνάξιοι τινες κληρικοί, τῆς κλήσεως αὐτῶν
ἐπιλήσμονες, ὄχι μόνον περιφέρονται ἐν ταῖς ὁδοῖς ἐν
καταστάσει ἀθλίας καὶ κατὰ τρόπον προκαλοῦντα τὴν
ἀποστροφὴν τοῦ κοινοῦ, ἀλλὰ καὶ ἐν ὄψει πάντων
ἀσχολοῦνται περὶ κοσμικὰς ἀσχαλίας, καταρρακοῦντες
οὕτω τὸ γόητρον τοῦ ἱεροῦ Κλήρου καὶ χρησιμεύον-
τες ὡς ἀφορμὴ εὐθυμογραφημάτων καὶ ἄλλων σχο-
λίων ἐν τῷ τύπῳ, ἐξ ὧν καὶ ὁ ὄλος δυσφημεῖται Κλή-
ρος. Νομίζομεν, ὅτι καθήκον παντὸς Χριστιανοῦ
εἶνε νὰ ἀναφέρῃ τὸ πρᾶγμα ἐκάστοτε πρὸς τὰς ἀρμο-
δίας ἐκκλησιαστικὰς ἀρχὰς ἵνα λαμβάνωνται τὰ προ-
σῆκοντα μέτρα, διότι ἄλλως οἱ πάντες συντελοῦμεν
εἰς τὴν κατὰπτωσιν τοῦ θρησκευτικοῦ αἰσθήματος
παρὰ τῷ λαῷ καὶ εἰς τὴν διάδοσιν τῆς ἀπιστίας παρ'
ἐκείνοις, οἵτινες τὴν ἀτέλειαν ἢ κακίαν τῶν ἀνθρώ-
πων θέλουσι ν' ἀνάγωσιν εἰς αὐτὴν τὴν θρησκείαν των.

§§ Τὰ ἐπ' ἐσχάτων γενόμενα ἐν Καβάλλᾳ μαρτυ-
ροῦσιν, ὅτι ἡ παρ' ἡμῖν δρᾶσις τῶν κομμουνιστῶν
κατορθώνει νὰ ἀλιεύῃ οὐκ ὀλίγα θύματα μεταξὺ τῶν
ἐργατικῶν τάξεων. Τὸ φαινόμενον τοῦτο εἶνε σπου-
δαῖον, ὄχι διότι ὑπάρχει φόβος θριάμβου τοῦ κομ-
μουισμού παρ' ἡμῖν, ἀλλὰ διότι εὐρίσκονται ὅπως
δήποτε θύματα καὶ καθίσταται δυνατὸν ἐργάται νὰ
ἐξωθῶνται εἰς ἀδελφοκτονίαν. Ἴδου ἔδαφος δράσεως
διὰ τὴν Ἐκκλησίαν, τὴν Ἱεραρχίαν καὶ τὸν Κλήρον,
ὡς ἤδη ἀνεγνώρισεν ἡ Ἱεραρχία ἐν τῇ τελευταίᾳ
αὐτῆς συνόδῳ, εὐρέως μελετήσασα τὸ κομμουνιστικὸν
παρ' ἡμῖν ζήτημα. Μία καλὴ ὀργάνωσις κηρυγμάτων
ἐκεῖ, ὅπου ἐργάζονται ἐργάται, ὑπὸ κληρικῶν, ἀλλὰ καὶ
Λαϊκῶν, εἰδότων τὰ κοινωνικὰ ζητήματα, εἶνε ἀπολθ-
τως ἐπιβεβλημένη διὰ νὰ προλαμβάνωνται σκηναὶ
παρόμοιαι πρὸς τὰς τῆς Καβάλλας.

§§ Σπανίως συναντῶντες ἐν τῷ ἡμετέρῳ τύπῳ ἰδι-
αιτερον ἐνδιαφέρον περὶ τῆς δράσεως καὶ τῆς ἀποστο-
λῆς τοῦ Κλήρου, μετὰ πολλῆς ἀνακουφίσεως σημειοῦ-
μεν τὰ ἐν τῷ «Ἐλευθέρῳ Τύπῳ» ὑπὸ τοῦ κ. Βεκια-

ρέλλη γραφέντα περί τῆς μεγάλης κοινωνικῆς ἀποστολῆς τοῦ ἐνοριακοῦ κλήρου. Ὁμολογουμένως δὲν ὑπάρχει κοινωνικὸς παράγων μεγαλύτερος καὶ ἰσχυρότερος τοῦ ἱερέως τῆς ἐνορίας. Ἰερεὺς ἀληθῶς ἀγαπῶν τοὺς ἐνορίτας του, αἰσθανόμενος πραγματικὸν ἐνδιαφέρον δι' αὐτοὺς ἀπὸ πάσης ἐπόψεως, ποιμὴν καὶ διδάσκαλος καὶ κατηχητῆς καὶ ὁδηγὸς καὶ παραμυθητῆς καὶ συμβιβαστῆς καὶ εἰρηνοποιὸς καὶ εὐεργέτης καὶ τοῖς πᾶσι τὰ πάντα ὄν, ἀποτελεῖ σπουδαιότατον διὰ τὴν κοινωνίαν κεφάλαιον.

§§ Ἀνακίνησις ἐκπαιδευτικοῦ ζητήματος κατ' αὐτὰς εἰς τὸν τύπον ἀπεκάλυψεν, ὅτι, ὑπάρχουν βιβλία διδακτικὰ διὰ τὰ σχολεῖα καὶ τοὺς μαθητὰς τῆς Ἑλλάδος, διδάσκοντα πράγματα, τὰ ὅποια εἶνε κυριολεκτικῶς ἀπίστευτα. Καὶ οὐδεὶς, πράγματι, θὰ τὰ ἐπίστευεν, ἐὰν δὲν παρετίθεντο αὐτοῖσι περικοπαὶ δι' ὧν ἡ διευκολύνεται προώρως ἡ ἐκκόλαψις σαρκικῶν ροπῶν ἢ καλλιιεργεῖται τὸ μῖσος πρὸς τὴν πατρίδα. Τὸ πρᾶγμα ἀνάγεται βεβαίως εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τῶν ἐπὶ τῆς παιδείας καὶ τῆς ἀνατροφῆς ἐν τῇ Πολιτείᾳ τεταγμένων, ἀλλ' ἀμεσώτερον ἐνδιαφέρονται οἱ γονεῖς καὶ ὅσοι δὲν νομίζουσιν δι' ἑαυτοῦς, ἀδιάφορον ἂν εἶνε Ἑλληνας καὶ ἂν πατρίδας τῶν εἶνε ἢ Ἑλλὰς ἢ ἢ Βουλγαρία.

ΧΡΟΝΙΚΑ

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΕΛΛΑΔΟΣ

—Διὰ Διατάγματος τῆς 30ης Ὀκτωβρίου ε. ε., ἀνασυστάται ἢ ἐν Πάρῳ Μονῇ Ἁγ. Γεώργιος, ὑπαγομένη οὕτω εἰς τὰς περὶ διατηρησμένων Μονῶν διατάξεις.

—Δι' ἐτέρου Διατάγματος τῆς αὐτῆς χρονολογίας, «Τὰ χωρία Καλύβια, Γαυριὰ καὶ Κοτσολίρι τοῦ τέως δήμου Φαλακίσις ἀποτελοῦν μίαν ἐνορίαν.

—Διὰ Διατάγματος αὐτοχρόνου «ἱδρύεται Ναὸς ἐνοριακός, ἐν τῇ συνοικίᾳ τοῦ Β' πρώην Νεκροταφείου Ἀθηνῶν, ὁ Ναὸς τοῦ Ἁγ. Γεωργίου».

—Διὰ Διατάγματος τῆς αὐτῆς χρονολογίας, «τὸ χωρίον Βελίτσιαινα τοῦ τέως δήμου Χαλκίδος παρ' Ἀσπροποτάμῳ ἀποτελεῖ μίαν ἐνορίαν μετὰ τὸν ἐνορικὸν τὸν τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου».

—Διὰ Διατάγματος τῆς αὐτῆς χρονολογίας. «Τὸ χωρίον Μετόχιον τοῦ τέως δήμου Κηρέως συμπτύσσεται εἰς τὴν ἐνορίαν τοῦ χωρίου Σπαθαρίου».

—Διωρίσθη ἐφημέριος τοῦ ἐν Ἀμαρουσίῳ Βυζαντινοῦ Ἱ. Ναΐσκου τῆς Παναγίας Ὁδηγητρίας (Νεραντζωτίσσης) ἀναλαβὸν καὶ τὰ καθήκοντα τοῦ Ἀρχιερατικοῦ Ἐπιτρόπου Ἀμαρουσίου—Κηφισιάς

καὶ Ἡρακλείου ὁ Πανος. Ἀρχιμ. Σωφρόνιος Δούκας.

—Διὰ Διατάγματος τῆς 27ης Ὀκτωβρίου ε. ε. ἐπικυροῦται ἢ διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 4156 ε. ε. ἀποφάσεως τοῦ Οἴκ. Θρόνου γενομένη «προσάρτησις τῶν χωρίων τῆς ποτε Ἐπισκοπῆς Πωγωνιανῆς εἰς τὴν ἐπαρχίαν Δρυϊνουπόλεως, ἐπονομαζομένην ἀπὸ τοῦδε «Ἐρὰ Μητρόπολις Δρυϊνουπόλεως καὶ Πωγωνιανῆς».

—Διὰ Διατάγματος τῆς 3ης Ἰσχυμένου ἀνακηρύσσονται «διατηρητέοι ἱστορικοὶ καὶ ἀρχαιολογικοὶ χῶροι» τὰ ἑξῆς βυζαντινὰ μνημεῖα.

—1) Ἐν Καστορίᾳ: α') Τῶν Ταξιαρχῶν, β') Τῶν Ἁγ. Ἀποστόλων, γ') Τοῦ Ἁγ. Στεφάνου, δ') Ἐκκλησία Κομπελίδικη, ε') Ἁγιος Νικόλαος (Μητροπόλεως), ς') Ἁγιος Δημήτριος, ζ') Ταξίερχαι (παρὰ τὸ Γυμνάσιον), η') Ἁγιος Ἀθανάσιος (παρὰ τὴν Μητρόπολιν), θ') Ἁγιος Ἀλύπιος (συνοικία Οἰκονόμου), ι') Ἁγιος Νικόλαος, ια') Φανερωμένη (συνοικία Ἀπόζαρη), ιβ') Ἁγιος Νικόλαος (συνοικία Οἰκονόμου), ιγ') Ἁγιοὶ Ἀπόστολοι (συνοικία Σερβιώτη), ιδ') Παναγία Βλαχέρνα, κοινῶς Ρακιώτισσα ιε) αἱ δύο συνεχόμεναι ἐκκλησίαι τῆς Μαυριωτίσσης (Παναγία καὶ Θεολόγος), ις') Ἐλεούσα ἐν τῇ ὁμωνύμῳ συνοικίᾳ, ιζ') Ἁγιος Νικόλαος (συνοικία Μητροπόλεως), ιη') Παναγία (συνοικία Οἰκονόμου), ιθ') Ἁγιος Δημήτριος (συνοικ. Ἐλεούσης), κ') Εἰσόδια (συνοικ. Ἀπόζαρη), κα') Ταξίερχης (συνοικ. Ἀπόζαρη), κβ') Ἁγιος Νικόλαος (συνοικ. Ἐλεούσης), κγ') Παναγία (συνοικία Ἁγ. Ἀναργύρων), κδ') Ἁγιος Γεώργιος τοῦ Βουνοῦ, κε') Ἁγιος Νικόλαος (συνοικ. Ἁγ. Παντελεήμονος), κς') Ἁγιος Νικόλαος (συνοικία Σαρβιώτη), κζ') Ἁγιος Νικόλαος (συνοικία Δραγωτᾶ), κη') Ἁγιος Νικόλαος (συνοικία Ἁγ. Ἀναργύρων), κθ') Ἁγιος Μηνᾶς (συνοικία Ἁγίου Θωμᾶ), λ') Ἁγιος Ἰωάννης ὁ Πρόδρομος (συνοικία Ἀπόζαρη), λα') Ἁγιος Νικόλαος (συνοικ. Καούδη), λβ') Ἁγιος Νικόλαος (συνοικ. Ἁγ. Ἀναργύρων), λγ') ἢ Ἐκκλησία τῆς Νιόλιανης τῆς Καστορίας, λδ') ἢ Ἐκκλησία τῆς Γκάλλιστας τῆς Καστορίας λε') τὸ Κάστρον τῆς Καστορίας.

—2) Ἐν Βεροίᾳ. α') Ἡ παλαιὰ Μητρόπολις (Χουντικιάρ-Τζαμί), β') Ἁγιος Κηρύκος, γ') Χριστός, δ') Ἁγία Φωτεινή, (κοινῶς Ἁγ. Φωτίδα), ε') Ἁγιος Νικόλαος τῆς Γούρας, ς') Ἁγία Παρασκευή, ζ') Ἁγιος Γεώργιος ὁ μικρός, η') Περίβλεπτος, θ') Εὐαγγελίστρια, ι') Ἁγιος Νικόλαος (Μακαριωτίσσης), ια') Παναγία Παληροτίσσια, ιβ') Παντοκράτωρ.

—Ἀρχιερατικὸς Ἐπίτροπος ἐν Πειραιεὶ διορίσθη ὑπὸ τοῦ Μακ. Ἀρχιεπισκόπου ὁ ἀρχιμ. Ἰγνά-

τιος Κολιόπουλος, ἀναλαβὼν ἤδη τὰ καθήκοντά του. Ἐξεφράσθησαν δὲ καὶ προφορικῶς καὶ ἐγγράφως θερμαὶ εὐχαριστίαι εἰς τὸν μέγχι τοῦδε μετὰ ζήλου καὶ πολλῆς συνθέσεως διεξαγαγόντα αὐτὰ Σεβ. Μητροπολιτὴν Ἐλασσῶνος (τέως Κρήνης) κ. Καλλίνικον, μέλλοντα νὰ ἀπέλθῃ προσεχῶς εἰς τὴν Ἐπαρχίαν αὐτοῦ.

— Τῇ παρελθούσῃ Πέμπτῃ, ἐπὶ πῆμνήμῃ τοῦ ἁγίου Ἰωάννου Χρυσοστόμου, ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος ἐτέλεσε τὴν θείαν Λειτουργίαν ἐν τῷ ἱερῷ Μητροπολιτικῷ ναῷ μετὰ πάσης μεγαλοπρεπείας. Παρῆσαν ἅπαντες οἱ ἐν Ἀθήναις παρεπιδημοῦντες Σεβ. Ἀρχιερεῖς, ὁ ἱερός Κληρὸς Ἀθηνῶν, καθηγηταὶ καὶ φοιτηταὶ τῆς Θεολογίας, οἱ μαθηταὶ τῆς Ριζαρείου Σχολῆς, οὔτινες καὶ ἔψαλλον, καὶ πλῆθος εὐσεβοῦς ἐκκλησιασματος. Μετὰ τὴν Λειτουργίαν, ὁ Ἀρχιεπίσκοπος, ἐν ἐκκλησιαστικῇ παρατάξει, συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ Κληρῶ, μετέβη εἰς τὴν Ἀρχιεπισκοπὴν ὅπου ἐδέχθη τὰ συγχαρητήρια τῶν Σεβ. Ἱεραρχῶν καὶ τῶν πολυπληθῶν ἐπισκεπτῶν πάσης τάξεως, ἐν μεγάλῃ συρροῇ προσελθόντων καθ' ἅπασαν τὴν ἡμέραν, ὅπως χαιρετίσωσι τὸν ἐφορᾶζοντα Ἱερωδιάρχην καὶ δεχθῶσι τὰς εὐλογίας αὐτοῦ.

— Τὴν ἐσπέραν τῆς παρελθούσης Πέμπτης μεταβὰς ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος εἰς τὴν Λέσχην τῶν φοιτητῶν ὠμίλησε πρὸ πολλῶν ἑκατοντάδων φοιτητῶν, λαβὼν ὡς θέμα «Ὁ Χριστὸς καὶ ἡ ἐπιστήμη». Ὁμοίως ὠμίλησε τὴν μὲν Κυριακὴν πρὸς τὰς πρόσφυγας νεάνιδας ἐν τοῖς Παλαιοῖς Ἀνακτόροις περὶ τῆς ἐναρέτου ζωῆς τῆς νεάνιδος καὶ τὴν Τρίτην πρὸς τὰς νεάνιδας τῆς Ὁρθοδ. Χριστ. ἐνώσεως Πειραιῶς, ἐν τῇ αἰθούσῃ τῆς «Ἀγάπης» ὅπου κατῆλθε συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ αἰδεσ. Ἀγγέλου Νησιώτη καὶ τοῦ ἱεροδ. Προκοπίου Καλλιωνίτζη, περὶ τῆς ἐπιγνώσεως τοῦ προορισμοῦ τοῦ ἀνθρώπου καὶ τῆς πρὸς αὐτὸν συμμορφώσεως τῆς ζωῆς τῆς νεάνιδος.

— Ἐν τῇ αἰθούσῃ τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς κατὰ τὰς λαϊκὰς θρησκευτικὰς διαλέξεις ὠμίλησε τὴν παρελθούσαν Πέμπτην ὁ αἰδεσ. Φιλήμων Βλαχόπουλος πρὸ πυκνοῦ ἀκροατηρίου περὶ ἀληθινῆς χαρᾶς.

— Οἱ ἐκ Καισαρείας ἀνταλλάξιμοι πρόσφυγες, καταλιπόντες τὴν πατρίδα των, συμπαρέσβον καὶ ὀλοσσομον τὸ σκῆνος τοῦ πολιούχου καὶ προστάτου αὐτῶν ὁσίου Ἰωάννου, τὸ ὁποῖον μετένεγκαν εἰς Χαλκίδα. Ἡ ἐν τῷ ναῷ ἀπόθεσις αὐτοῦ πρωτοσταυρῶντος τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Χαλκίδος κ. Γρηγορίου, ἐγένετο ἐν μεγίστῃ συρροῇ προσφυγικῶ τε καὶ ἄλλου τῆς Χαλκίδος κόσμου, σπεύσαντος μετὰ χαρᾶς κτηριστικῆς εὐλαβείας εἰς προσκύνησιν.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ

— Ἡ Α. Θ. Π. ὁ Οἶκουμ. Πατριάρχης ὑποστὰς ἐγχείρησιν τῆς χολιδόχου κύστεως, κατὰ τὰς ἐκ Κων)πόλεως πληροφορίας, διατρέχει ἤδη κρισιμώτατον στάδιον ἕνεκα τῆς μεγάλης ἐξαντλήσεως, εἰς ἣν περιήλθε. Κατὰ σημερινὰς εἰδήσεις ἐκ Κων)πόλεως πνέει τὰ λοιπὰ.

— Ὁ πρῶτον ἱερεὺς Εὐθύμιος Καραχισαρίδης ἐκονοποίησε νέαν δικαστικὴν κλήσιν πρὸς τὴν Α. Θ. Π. διὰ τὴν δικάσιμον τῆς 4ης τρέχοντος.

— Ἐν τῷ βουλγαρικῷ τύπῳ ἐδημοσιεύθη, διαψευθεῖσα κατόπιν ἐν τῷ βυζαντινῷ τύπῳ, εἰδήσις, καθ' ἣν δῆθεν πολυμελὴς Σύνοδος περὶ τὸν Σέρβον Πατριάρχην ἐμελέτησε τὸ ζήτημα τῆς μεταθέσεως τοῦ Οἴκουμ. Πατριαρχείου ἐκ Κωνσταντινουπόλεως.

— Ἐν τῷ τύπῳ Κ)πόλεως ἀναγράφεται ὅτι οἱ ἐν Πολωνία ὀρθόδοξοι ἐξητήσαντο παρὰ τῆς Μ. Ἐκκλησίας τὴν ἀνακήρυξιν τῆς Ἐκκλησίας αὐτῶν εἰς αὐτοκέφαλον. Τὸ ζήτημα παρεπέμφθη εἰς εἰδικὴν Ἐπιτροπὴν ἐκ τῶν Σεβ. Μητροπολιτῶν Κυζίκου, Χαλκηδόνας, Πριγκηπονήσων καὶ Σάρδεων. Μετὰ τῆς Ἐπιτροπῆς ταύτης ἦλθεν εἰς ἰδιαιτέραν σύσκεψιν ὁ ἐν Κ)πόλει πρεσβευτὴς τῆς Πολωνίας κ. Κῶλ ἀναπτύξας τὰς ἀπόψεις τῆς Πολωνικῆς κυβερνήσεως.

— Ἐκλήθησαν νέοι συνοδικοὶ οἱ Σεβ. Μητροπολίται Προύσης κ. Νικόδημος, Νεοκαισαρείας κ. Ἀμβρόσιος καὶ Σάρδεων κ. Γερμανός. Ὁ τελευταῖος διατηρεῖ καὶ τὴν θέσιν τοῦ Ἀρχιεραματῆρος τῆς Ἱ. Συνόδου.

— Ὑπὸ τῆς Ἱ. Συνόδου ἐδόθησαν διὰ γραμμάτων πρὸς τὸν Μακ. Πατριάρχην Ἀλεξανδρείας αἰδέουσαι ἐξηγήσεις ἐν σχέσει πρὸς τὸ ζήτημα τῆς κατ' ἀξίωσιν τοῦ Πατριαρχείου Ἀλεξανδρείας ὑπαγωγῆς εἰς αὐτὸ τῆς ἰεσοσταύτου Μητροπόλεως Αὐστραλίας.

— Ἐν μιᾷ τῶν τελευταίων αὐτῆς συνεδριῶν ἡ Ἱ. Σύνοδος ἐξήτασεν ἀποκλειστικῶς τὸ ζήτημα τῆς Οἰκουμενικῆς Συνόδου τῆς μελλούσης ἰὰ συγκληθῆ τῇ ἐορτῇ τῆς Πεντηκοστῆς τοῦ 1925, συνεζήτησε δὲ διάγραμμα τῶν ἐργασιῶν αὐτῆς, ὅπερ θὰ κοινοποιηθῆ πρὸς τὰς αὐτοκεφάλους Ἐκκλησίας, προκληθῆσόμενας ν' ἀπαντήσωσι, προσθέτουσαι ὅ,τι ἤθελον νομίσει ἀναγκαῖον. Ἡ τελικὴ ἡμερησία διάταξις τῆς Οἴκ. Συνόδου θὰ καταρτιθῆ ἐν εἰδικῇ συνεδρίᾳ τῆς Ἱ. Συνόδου, μετὰ τὴν λήψιν πασῶν τῶν ἀπαντήσεων τούτων.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΚΥΠΡΟΥ

— Ἀπειθαρχία τις, σημειωθεῖσα ἐν Ἀυγόρῳ καὶ

Παραλιμνίῳ τῆς Κύπρου, ὡς πρὸς τὸ ζήτημα τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ διωρθωμένου ἡμερολογίου, ἐπατάχθη ἐν τῇ πρώτῃ αὐτῆς γενέσει ὑπὸ τῆς Ἱ. Συνόδου Κύπρου, καθαιρεθέντων, κατὰ τὴν «Ἐλευθερίαν», τῶν ἀπειθησάντων ἱερέων. Οἱ κάτοικοι καὶ οἱ ἱερεῖς Παραλιμνίου, δηλώσαντες μετὰ τοῦτο ἔγγραφον τὴν μετάνοιαν αὐτῶν, ἔτυχον συγγνώμης, ἐπιτραπέισις εἰς τοὺς ἱερεῖς τῆς Ἱεροπραξίας.

— Κατὰ τὸ νέον σχολικὸν ἔτος ἐνεγράφησαν 14 νέοι μαθηταὶ πρὸς τοῖς 93 παλαιοῖς εἰς τὸ Παγκύπριον Ἱεροδιδασκαλεῖον. Τοῦτο, ἰσότημον ὄν πρὸς τὴν Ριζάρειον Σχολήν, παρέχει καὶ τὸ δικαίωμα γυμνασιακοῦ πτυχίου, μετ' ἑξατάσεις ἐπὶ τῆς ὕλης τῆς τελευταίας γυμνασ. τάξεως.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΡΩΣΙΑΣ

— Κατ' εἰδήσεις ἐκ Σεργίας, συνήλθεν ἐν Κάρλοβιτς Συνέλευσις τῶν ἐν τῷ ἐξωτερικῷ προσφύγων ῥώσων ἀρχιερέων, ἡτις, πρὸς τοῖς ἄλλοις, ἐξήτασε τὰ τῆς συγκρούσεως τοῦ Οἴκ. Πατριαρχείου πρὸς τοὺς ἐν Κηπόλκι ῥώσους ἀρχιερεῖς, ὡς καὶ τὸ ζήτημα τῆς ἀνακηρύξεως τοῦ Μ. Δουκὸς Κυρίλλου εἰς Τσάρρον τῆς Ρωσίας, τὸ τῆς σοβιετικῆς ἐξουσίας, τὸ τῆς μεταβολῆς τοῦ ἑκκλησ. ἡμερολογίου, τὸ τῆς ἀνακηρύξεως ἀνεξαρτήτου ρωσικῆς Ἐκκλησίας ἐν τῷ ἐξωτερικῷ καὶ τὸ τῆς μελλούσης νὰ συγκληθῇ Οἰκουμενικῆς Συνόδου. Καὶ ὡς πρὸς τὸ Οἴκ. Πατριαρχεῖον μὲν ἐνεκρίθη ἀπάντησις, δι' ἧς παρίσταται ὡς παράνομος ἡ ἀξίωσις αὐτοῦ καὶ καταβάλλεται προσπάθεια ἀποδείξεως «δι' ἱστορικῶν παραδειγμάτων ἐκ τοῦ ἑκκλησ. βίου» ὡς νομίμου τῆς ὑπάρξεως ἀνεξαρτήτου ρωσικῆς Ἐκκλησίας ἐν τοῖς ὁρίοις ἄλλης αὐτοκεφάλου. Ὡς πρὸς δὲ τὰ λοιπὰ ἀπεφασίσθη ὅπως μὴ μνημονεύηται ἐν τοῖς ναοῖς ὡς αὐτοκράτωρ ὁ Κύριλλος. Ἐχαρακτηρίσθη ὡς «θεομάχος καὶ παράνομος» ἡ σοβιετικὴ ἐξουσία, ἀπερρίφθη πρότασις περὶ προσωρινῆς ἀνακηρύξεως αὐτοκεφάλου ρωσικῆς Ἐκκλησίας ἐν τῷ ἐξωτερικῷ. Οὐδεμία μεταβολὴ τοῦ ἑκκλησιαστικοῦ ἡμερολογίου ἐνεκρίθη, περὶ δὲ τῆς Οἴκουμ. Συνόδου ἡ συνέλευσις ἐπεφυλάχθη ν' ἀποφασίσῃ μετὰ τὴν λήψιν ἀναμενομένων ὁδηγιῶν τοῦ Πατριάρχου Τύχωνος.

ΛΑΤΙΝΙΚΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ

— Ἐξεδόθη διάταγμα τῆς Ἱταλικῆς Κυβερνήσεως, δι' οὗ ἀναγνωρίζεται τὸ καθολικὸν Πανεπιστήμιον τῶν Ἰησοῦϊτῶν εἰς τὸ Μιλᾶνον, ὡς ἐλεύθερον Πανεπιστήμιον, δυνάμενον νὰ ἐνεργῇ προβιβασμοὺς καὶ νὰ χορηγῇ ἔγκυρα διπλώματα.

— Εἰς τὴν γνωστὴν ἐπιστολὴν τῶν Καρδιναλίων, ἀπῆντησεν ἤδη, κατὰ τὸ «La Croix», τὸ σύνολον

τῶν ἀνὰ τὴν Γαλλίαν Καθολικῶν Ἐπισκόπων. Καθωρίσθη οὕτω σαφῶς ἡ περὶ εἰρήνης καὶ πολέμου ἀποψὶς αὐτῶν, καθ' ἣν ἡ μὲν πρώτη πρέπει νὰ ὑποστηρίξῃται κατὰ τὸ δυνατόν, ὁ δὲ δεύτερος δύναται νὰ γίνῃ, ὅχι ἄνευ ἀντιστάσεως, δεκτός, ὡς ἀνάγκη, ὅταν ἔξωθεν ἐπιβάλληται.

— Ἡ καθολικὴ νεολαία τῆς Γαλλίας ἤρξατο ὀργανουμένη, κατὰ τὴν αὐτὴν ἐφημερίδα. Σκοπὸς τῆς τῆς αὐτῆς ὀργανώσεως τίθεται ἡ ἀντίστασις ἐναντίον πάσης ἀντιθηρησκευτικῆς κινήσεως καὶ ἰδίᾳ ἡ ἄμυνα τοῦ καθολικισμοῦ τῆς Γαλλίας.

— Κατὰ πληροφωρίας τῆς «Θρησκευτικῆς Ἑβδομάδος» ἐν Ἰνδίας ὑπάρχουσιν 4.888.702 χριστιανοί· ἐκ τούτων 400.000 εἶναι Σύροι· 1.847.067 Δυτικοί· 2.350.991 προτεστάνται καὶ 290.069 ἀνήκουσιν εἰς τὰς λοιπὰς χριστιανικὰς Ὁμολογίας.

ΠΡΟΤΕΣΤΑΝΤΙΣΜΟΣ

— Ὁ ἐν Ρωσίᾳ Προτεσταντισμὸς ἀπολαύει ἐσχάτως ἰδιαιτέρας εὐνοίας ἀπὸ μέρος τῶν Σοβιέτ. Οὕτως ἐπετράπη εἰς τὴν Λουθηρανικὴν Ἐκκλησίαν τῆς Ρωσίας νὰ συγκροτήσῃ σύνοδον ἐν Μόσχᾳ καὶ νὰ διορίσῃ ἐπισκόπους Πετροπόλεως καὶ Μόσχας, εἰς δὲ τὸν ἐπίσκοπον Πετροπόλεως ἐπετράπη νὰ ταξιδεύσῃ εἰς Γερμανίαν καὶ νὰ μετᾶσχῃ τοῦ ἐτησίου συνεδρίου τοῦ Gustav «Adolf Verein». Καὶ διερωτᾶται ἡ ἀναγράφουσα τὴν εἰδησιν ἐφημερίς ἂν οἱ Μπολσεβίκοι θέλουσιν νὰ δυσαρεστήσωσιν οὕτω τὸν Πάπαν, ἢ ἐπιδιώκουσι νὰ ἐξασθενίσωσι τὴν ὀρθόδοξον ρωσικὴν Ἐκκλησίαν;

— Κατ' εἰδήσεις ἐκ Βερολίνου, ἡ Γαλλικὴ Κυβερνήσις ἀπεφάσισε νὰ διορίσῃ περὶ τῷ Βατικανῷ ἀπλοῦν ἐπίσημον παρατηρητὴν ἀντὶ προσβεβουτοῦ, πιστεύεται δ' ὅτι καὶ ὁ Πάπας θὰ διορίσῃ ἐπ' ἕως παρατηρητὴν ἐν Παρισίοις.

ΠΑΛΑΙΟΚΑΘΟΛΙΣΜΟΣ

— Ὁ Γιουγκοσλαῦος ἐπίσκοπος Kallogjera, χριστονοηθεὶς ὑπὸ τοῦ παλαιοκαθολικοῦ ἀρχιεπισκόπου Οὐτρέχτης, ἀνεγνωρίσθη ἐπισήμως ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως αὐτοῦ. Ἐξ ἀφορμῆς τοῦ γεγονότος τούτου βεβαιοῦται ὑπὸ τῆς «Semaine Religieuse» ὅτι ὁ Παλαιοκαθολισμὸς διαρκῶς ἀναπτύσσεται ἐν Γιουγκοσλαβίᾳ, πλείονες δὲ τῶν 40 ἱερεῖς προσεχώρησαν ἐσχάτως εἰς αὐτόν.

ΣΙΩΝΙΣΜΟΣ

— Κατὰ Γερμανικὰς ἀνταποκρίσεις, θὰ συνέλθῃ προσεχῶς ἡ διεθνὴς ἐπιτροπὴ τῶν ἐντολοδοσιῶν ἐν Γενεύῃ, ἵνα διακανονίσῃ τὸ ζήτημα τῆς Παλαιστίνης. Ταύτης θὰ προεδρεύσῃ ἰταλὸς πληρεξούσιος, ὅστις θὰ ὑποστηρίξῃ τὴν ἰταλικὴν ἔποψιν καὶ ἰδίᾳ

τὴν περὶ τῆς αἰθούσης τοῦ Μυστικοῦ Δελφίνου (cena-colo) ἀξίωσιν, συμπίπτουσαν πρὸς τὰς ἐπόψεις τοῦ Βατικανοῦ. Πρὸς τὴν ἔποψιν ταύτην ἀντιτίθεται ἡ ἀγγλική, ἐπεδιώκουσα νὰ στερήσῃ τὴν Ἰταλίαν καὶ τὸ Βατικανὸν τῆς ἐπὶ τῶν Ἁγ. Τόπων κοσμικῆς ἐξουσίας. Οἱ σιωνιστικοὶ κύκλοι τῆς Εὐρώπης ὑποστηρίζουσι τὴν Ἀγγλικὴν ἔποψιν, ὡς συμπίπτουσαν πρὸς τὰ συμφέροντα αὐτῶν.

ΔΙΑΦΟΡΑ

—Κατὰ τηλεγράφημα ἐκ Βελιγραδίου, τὸ Σερβικὸν ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν ἐδημοσίευσεν Κυανὴν Βίβλον, περιέχουσαν ἔγγραφα σχετικὰ πρὸς τὴν Σερβαλβανικὴν διένεξιν διὰ τὴν Μονὴν τοῦ Ὁσίου Ναοῦ.

—Τὸ ἐν Γενεύῃ Πρακτορεῖον Naville et Cie ἀνήγγειλεν, ὅτι αὐθορμήτως ἔπαυσε νὰ προμηθεύῃ ὀπουδήποτε προϊόντα τῆς ἐλαφροῦς λεγομένης φιλολογίας. Πρὸς τὴν ἀπόφασιν δὲ ταύτην ἀμέσως συνεμορφώθησαν αἱ εἰς αὐτὸ ἀνήκουσαι ἐφημερίδες, ἀφαιρέσασαι πᾶν τοιαύτης φύσεως δημοσίευμα ἐκ τῶν περισσοτέρων τῶν βιβλιοθηκῶν καὶ τῶν βιβλιοπωλείων αὐτῶν.

—Κατὰ τὴν «Semaine Religieuse» τῆς Γενεύης, Χριστιανοὶ τινες ἐξεγεσθέντες ἐναντίον τῶν ἀσέμνων διαφημίσεων τῶν ὁδῶν καὶ ἀψηφίσαντες τ' ἀποτελέσματα τῆς παρανόμου αὐτῶν ἐπεμβάσεως, κατέστρεψαν πολλὰς διαφημίσεις προσβαλλούσας τὴν δημοσίαν αἰδῶ.

—Θρησκευτικὰ τινὰ προτεσταντικὰ σωματεῖα ἀνέθηκαν εἰς εἰδικὴν ἐπιτροπὴν τὴν μελέτην τοῦ ζητήματος τῆς χρησιμοποίησεως τοῦ ἀσυρμάτου τηλεφώνου εἰς τὸ ἔργον τοῦ λαϊκοῦ Εὐαγγελισμοῦ. Θὰ συνίσταται δὲ τοῦτο εἰς ἀπολογητικούς λόγους, θρησκευτικὰς εἰδήσεις καὶ πνευματικὰς συναυλίας.

—Ἐν ταῖς Ἑλληνικαῖς ἐφημερίσι τῆς Ἀμερικῆς δημοσιεύεται συγκινητικωτάτη ἔκκλησις τῆς «Near Relief» πρὸς τοὺς ἐκτὶ ὁμογενεῖς ὑπὲρ τῶν ἀφικνουμένων νέων χιλιάδων δυστυχῶν προσφυγοπαίδων.

—Ἀγγέλλεται ἐκ Ρώμης, ὅτι διοργανοῦται ὑπὸ τοῦ Βατικανοῦ ἐκθέσεις πάντων τῶν καθολικῶν ἱεροποστολικῶν ἰδρυμάτων ἐν τοῖς κήποις τοῦ παπικοῦ ἀνακτόρου. Τὰ ἐγκαίνια τῆς ἐκθέσεως ταύτης γενήσονται τὴν παραμονὴν τῶν Χριστουγέννων.

—Κατ' εἰδήσεις ἐκ Λονδίνου, ἐξ ἀφορμῆς τῆς ἐκάντοναετηρίδος τοῦ Βύρωνος, ἐπεξητήθη ἡ τοποθέτησις τῶν ὁσίων αὐτοῦ εἰς τὴν Μονὴν τοῦ Οὐενστίμστερ (Westminster Abbey). Εἰς τοῦτο ἀντετάχθη ὁ Σεβ. Ἡγούμενος τῆς Μονῆς, Ἀρχιεπίσκοπος Χέρμπερτ Ράυλ, τοῦ ὁποίου καὶ σχετικὴ ἀνοικτὴ ἐπι-

στολὴ ἐδημοσιεύθη εἰς τοὺς Τάϊμς. Ἡ ἄρνησις τοῦ Ἀρχιεπισκόπου δικαιολογεῖται ἐκ τοῦ ἀποσπάσματος τῆς εἰρημένης ἐπιστολῆς αὐτοῦ. «Ὁ Βύρων ὑπῆρξε μέγας ποιητής, γράφει ὁ σεβ. Χέρμπερτ, καίτοι ἡ ποιητικὴ του ἀξία σήμερον δὲν εἶνε τόσον μεγάλη ὅσον ἀναμφιβόλως ἦτο πρὸ ἑκατὸν ἐτῶν. Ἀτυχῶς ὁ Βύρων ἀφ' ἑνὸς μὲν λόγῳ τοῦ ἀκολάστου του βίου, ἀφ' ἑτέρου δὲ λόγῳ τῶν ποιημάτων του, τὰ ὅποια δὲν διακρίνονται ἐπὶ σεμνότητι, ἀπέκτησε φήμην ἀνηθίου ἀνθρώπου μεταξὺ ὄλων τῶν λαῶν, οἵτινες ὁμίλουσιν τὴν Ἀγγλικὴν γλῶσσαν. Ἡ «Μονὴ τοῦ Οὐεστίμστερ» ὀφείλει πρὸ πάντων πίστιν καὶ λατρείαν πρὸς τὸν Ἰησοῦν Χριστόν.

» Ἄνθρωπος, ὁ ὁποῖος παρεβίασε τοὺς νόμους καὶ τὰ διδάγματα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν Κυρίου καὶ τοῦ ὁποίου αἱ σχέσεις μετὰ τῶν γυναικῶν ἦσαν ἀντικρὺς ἀντιθετοὶ πρὸς τὰς περὶ ἀγνότητος καὶ ἐντιμότητος ἀρχὰς τοῦ Χριστιανισμοῦ, ἐν οὐδεμίᾳ περιπτώσει εἶναι δυνατὸν νὰ μνημονευθῇ εἰς τὴν «Μονὴν τοῦ Οὐεστίμστερ». Ἀφήσατε τὸν Βύρωνα νὰ μνημονεύεται ἀπὸ τὴν Ἐπιτροπὴν τῆς Ἐκατονταετηρίδος εἰς τὰς ὁδοὺς, εἰς τὰς πλατείας, εἰς τὰ διάφορα ἄλλα δημόσια καταστήματα, εἰς τὰ Πανεπιστήμια, οὐχὶ ὅμως εἰς μίαν Χριστιανικὴν Ἐκκλησίαν, τὴν ἀνωτάτην πασῶν, εἰς τὴν «Μονὴν τοῦ Οὐεστίμστερ», τὸν μεγαλύτερον καὶ τὸν μᾶλλον καθηγιασμένον οἶκον τοῦ Θεοῦ εἰς ὅλην τὴν Ἀγγλικὴν Ἀυτοκρατορίαν.

—Ἡ «Christliche Welt» ἀναφέρει ὅτι καεῖσης ἐνοριακῆς τινος ἐκκλησίας τῶν Μεθοδιστῶν ἐν Σικάγῳ ὁ Παββίνος τῆς Συναγωγῆς Ἡσαίου παρεχώρησεν αὐτοῖς ἀδελφικῶς τὴν Συναγωγὴν πρὸς τέλει τῶν ἱεροπραξιῶν.

—Κατὰ Στατιστικὴν δημοσιευομένην ἐν τῇ «Semaine Religieuse» τῆς Γενεύης, λειτουργοῦσιν ἐν Ἀγγλίᾳ 30.000 Κυριακὰ Σχολεῖα, ἐν οἷς φοιτῶσι 3.000.000 μαθηταί, διδάσκουσι δὲ 250.000 διδάσκαλοι. Πάντα τὰ σχολεῖα ταῦτα ἀποτελοῦσιν ἐνιαίαν ὀργάνωσιν κεκτημένην μέγιστον ἠθικὸν κῦρος ἐν τῇ Ἀγγλικῇ κοινωσίᾳ.

—Κατ' εἰδήσεις ἐκ Καίρου, ἀνεκινήθη ἐσχάτως ἡ μεταξὺ τῶν Ἀβησσυνῶν καὶ τοῦ ἐν Αἰγύπτῳ Κοπτικοῦ Πατριαρχείου ὑφισταμένη παλαιὰ διαφορὰ ὡς πρὸς τὴν κυριότητα μέρους τινὸς τοῦ ἐν Ἱερουσαλήμ Κοπτικοῦ μοναστηρίου «Ντεῖρ—ες—Σουλτάν». Τὸ μοναστήριον τοῦτο εἶναι ἐκτισμένον ἐπὶ γηπέδου, παραχωρηθέντος εἰς τοὺς Κόπτας, εὗρηται δὲ πλησίον τοῦ Παναγίου Τάφου. Οἱ Ἀβησσύνιοι προτείνουσι νὰ πληρώσωσι χρηματικὸν ποσὸν εἰς τοὺς Κόπτας ὅπως παραχωρήσωσιν οὗτοι τὸ διεκδικούμενον μέρος

Ζωηρόν πρὸς λύσιν τοῦ ζητήματος ενδιαφέρον δεικνύει ὁ Ἀντιβασιλεὺς τῆς Ἀβησσυνίας Ρὰς Ταφάρι. Εἰς τὸ ζήτημα δὲ τοῦτο τοιαύτη ἀποδίδεται παρὰ τῶν Ἀβησσυνῶν σπουδαιότης, ὥστε φέρεται πιθανόν ὅτι ἐν περιπτώσει μὴ ὑποχωρήσεως τῶν Κοπτιῶν, ἢ ἐν Ἀβησσυνίᾳ Ἐκκλησία θὰ ἀποσπασθῇ ἀπὸ τοῦ Κοπτικῆ ἐν Καίρῳ Πατριαρχείου, παρ' οὗ καὶ μέχρι σήμερον ἐξαρτᾶται. Κατὰ τὸν «Πάνταινον» τὸ ἐν Καίρῳ Συμβούλιον τῆς Γεν. Κοπτικῆς Συνελεύσεως ἀπεφάσισεν ὅπως οἱ Κόπται μὴ παραιτηθῶσιν μηδενὸς τῶν ἐπὶ τοῦ Δέρ—ελ—Σουλτάν δικαιωμάτων αὐτῶν.

ΑΝΩΤΕΡΑ ΙΕΡΑΤΙΚΗ ΣΧΟΛΗ ΚΕΡΚΥΡΑΣ

Γνωστοποιεῖται ὅτι διὰ Διατάγματος ἰδρύθη ἐν Κερκύρᾳ Ἱερατικὴ Σχολὴ ὁμοίβαθμος καὶ ὁμοταγῆς πρὸς τὴν Ριζάρειον Ἐκκλ. Σχολήν, τῆς ὁποίας οἱ πτυχοῦχοι διορίζονται δημοδιδάσκαλοι καὶ ἱεροῦνται, ἐὰν θέλωσιν, ὅταν φθάσωσιν εἰς τὴν νόμιμον ἡλικίαν. Οἱ μαθηταὶ εἶναι ἐσωτερικοί, καταβάλλοντες μηνιαίως μόνον 300 δραχ. διὰ τὰ τροφεία. Οἱ βουλόμενοι νὰ εἰσαχθῶσιν εἰς τὴν Σχολήν, δέον ἐγκαίρως νὰ ὑποβάλωσι τῇ Διευθύνσει αὐτῆς: 1) Αἵτησιν.—2) Ἀπολυτήριον Σχολαρχείου.—3) Συμμεταρτυρίαν πνευματικοῦ πατρὸς, καὶ 4) Πιστοποιήσιν ἱατροῦ, ἐμφαίνουσας τὴν ὑγίαν καὶ ἀρτιμέλειαν τοῦ αἰτιοῦντος. Εἶνε δεκτοὶ μαθηταὶ ἄγοντες ἡλικίαν 13 ἐτῶν καὶ ἄνω.

(Ἐκ τοῦ γραφείου τῆς Σχολῆς).

ΔΗΜΟΠΡΑΣΙΑΙ

Τὴν προσεχῆ Κυριακὴν 16 τοῦ μηνὸς ἔξωθι τοῦ παρὰ τὴν ὁδὸν Μητροπόλεως (ἐν Ἀθήναις) ναΐδριον ἢ ἀγία Δύναμις ἐνεργηθήσεται πλειοδοτικὴ δημοπρασίαν διὰ τὴν ἐκποίησιν τῶν ὑπολειπομένων τῆς καψάλας Χεροτσακούλι καὶ Περατῆς, κτημάτων τῆς Μονῆς Πεντέλης.— (Ἐκ τῆς Ἱ. Μονῆς Πεντέλης).

Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Τσιουτουλίου προκηρύττει ὅτι: Ἐκτίθεται εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν ὁμοίβαθμος τὸ ἐν Ζάρκῳ κείμενον Πανδοχεῖον τῆς Ἱερᾶς Μονῆς τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου ἢ Ζάρκου μετόχιον τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Τσιουτουλίου μεθ' ὅλων τῶν ἐξαρτημάτων αὐτοῦ, σταύλου καὶ δωματίων. Ἡ ἐν λόγῳ δημοπρασία γυνήσεται ἐν Τσιουτίῳ τῇ 22 Νοεμβρίου τοῦ 1924, ἡμέρα Σαββάτου, ὥρα 10—12 π. μ., ἐνώπιον τοῦ κ. Εἰρηνοδίκου Σοτίου καὶ ἐνὸς ἀντιπροσώπου τῆς Μονῆς Τσιουτουλίου, κατὰ τοὺς ὅρους τῆς ὁμοιορθίδου τῇ παρούσῃ συγγραφῆς ὑποχρεώσεων, ἧς ἀντίγραφα ἔχουσι κατατεθῆ ἐν τῷ Γραφείῳ τῆς Μονῆς, ἐνθα οἱ βουλόμενοι δύνανται νὰ λάβωσι γνῶσιν. Ἐν τῇ Ἱερᾷ Μονῇ Τσιουτουλίου τῇ 30 Ὀκτωβρίου 1924. Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον Ἀρχιμ. Ἀμβρόσιος Βελέντζας, Σεβαστιανὸς Ἀναστασόπουλος μοναχός.

Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον τῆς Ἱερ. Σταυροπηγιακῆς Μ. Μακρορράχης προκηρύσσει ὅτι ἐκτίθεται εἰς δευτέραν πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν, ἐνεργηθησομένην κατὰ τὴν 16ην Νοεμβρίου ἔ. ἔ, ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 3-6 μ. μ., ἐν τῷ ἐν Κολινδρῷ Μετοχίῳ αὐτῆς, ἐνώπιον τοῦ ἐξ Αἰκατερίνης συμβολαιογράφου Ξενοφῶντος Συλλοπούλου, ἢ ἐνοικίας τοῦ δάσους Συκιάς πρὸς ὕλοτομίαν διακοσίων [200] χιλ. ὀκ. ξυλανθράκων διὰ τὴν δασικὴν περίοδον 1924—1925, συνεπεῖα νέας ὑπὸ τοῦ ἐμπόρου Χρήστου Ἀνδρεάδου προσφορᾶς ἐπὶ πλέον. Ἐν τῇ Ἱερ. Στ. Μ. Μακρορράχης τῇ 22ᾳ Ὀκτ. 1924. Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον, Κωνσταντῖος Τσόπελας, Δημήτριος Καντούλος, Ἱερεὺς Θωμᾶς Καρανάτσιος.

Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον τῆς ἐν Ἀνδρῷ Ἱερᾶς Μονῆς Παναχράντου, διακηρύττει ὅτι, ἐκτίθενται εἰς τακτικὴν καὶ ἐπαναληπτικὴν δημοπρασίαν ἐκποίησεως, ἐνεργηθησομένην ἐν τῷ ἐν τῇ πόλει Ἀνδρου συνῆθει τόπῳ τῶν δημοπρασιῶν τὴν 30ην Νοεμβρίου 1924, ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 10—12 τῆς μεσημέριος, ἐνώπιον τοῦ Συμβολαιογράφου Ἀνδρου Ν. Ἰαπόντι, τοῦ Ἐπισκοπικοῦ Ἐπιτρόπου Ἀνδρου καὶ τοῦ ἀντιπροσώπου τῆς Μονῆς, τὰ κάτωθι κτήματα, ἐπονομαζόμενα.

Ρεζιδιὰ	Πρώτη προσφορὰ δρχ.	
Μπινάρδενα	>	120.100
Μουρλάς	>	80.100
Μουρλάς	>	60.200
Γαλανοῦ	>	10.100
Μετόχιον Φαράλης	>	130.000
Μετόχιον Κήπων	>	70.000
Μετόχιον Ἀλάδου	>	100.000
Ἁγ. Γεώργ. Ἀλάδου	>	40.000
Ἀνατολ. καὶ Κισσός	>	10.000
Κλεισμ. Χρσάνθου	>	5.000
Κάντ. καὶ Καμιλαρία	>	6.000
Λακκώματα	>	22.000
Πάσπαρος καὶ Λοῦρος	>	40.000
Λακκώματα	>	50.000

Οἱ βουλόμενοι νὰ συναγωνισθῶσι δύνανται νὰ λάβωσι γνῶσιν τῶν ὄρων τῆς δημοπρασίας ταύτης, προσερχόμενοι εἰς τὸ Γραφεῖον τῆς Μονῆς, ὅπου εἰσὶν οὗτοι κατατεθειμένοι. Ἐν τῇ Ἱερᾷ Μονῇ Παναχράντου τῇ 31 Ὀβρίου 1924 Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον. Ἀρχιμανδρίτης Γρηγόριος Στρατῆς Ἡγούμενος. Σάββουλος, ἱερομόναχος Πολύκαρπος Κεραμιάς.

“ΕΚΚΛΗΣΙΑ,”

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ } ΕΣΩΤΕΡ. ΔΡΧ. 30—ΕΣΩΤΕΡ. ΦΡ. ΧΡ. 80

} ΑΜΕΡΙΚΗΣ ΔΟΛΛ. 3

ΕΠΟΠΤΕΥΟΥΣΑ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

† ΚΕΡΚΥΡΑΣ ΚΑΙ ΠΑΡΩΝ ΑΘΗΝΑΓΟΡΑΣ

† ΚΑΡΥΣΤΙΑΣ ΠΑΝΤΕΛΕΗΜΩΝ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΠΑΠΑΜΙΧΑΗΛ

Καθηγητῆς τοῦ Πανεπιστημίου

Γραφεῖα: Μέγαρον Ἀρχιεπισκοπῆς, Φιλοθέης 6, Ἀθήναι

Τύποις “Φοίνικες,, Σταδίου 33, Ἀθήναι